

Regeringsrätten

RÄTTSFALL

Utbyte av personbil i jordbruket.

Besvär av TI angående godsägaren A:s inkomsttaxering år 1948 — A., som hade en jordbruksfastighet om c:a 200 har åker, sålde under 1947 en personvagn av märket Chrysler för 1.750 kr och köpte i stället en personbil av märket De Soto för 12.584 kr. A. uppgav beloppet 1.750 kr såsom intäkt och tillgodoförde sig avdrag för halva inköpskostnaden eller 6.292 kr samt för övriga bilkostnader med 1.485 kr. TN och PN medgav avdrag för bilkostnaderna men vägrade avdrag för utbyteskostnaden. Hos KR framhöll A., att gården var belägen 5 km från närmaste station, 1,5 mil från Trälleborg och 2,5 mil från Malmö. A:s ena ben hade amputerats vid knäet, varför han var helt hänvisad till sin personbil, då han skulle sköta egendomen. Jordbruksdriften var helt rationaliserad med traktorer och övriga moderna maskiner. Bilen användes för att hämta hem maskindelar och andra smärre förbrukningsdelar för driften samt för diverse ärenden. KR medgav avdrag för utbyteskostnaden, 4.542 kr (6.292—1.750). Hos RR medgav TI, att A. behövde bil för att förflytta sig utomhus. A. deltog emellertid icke själv i jordbruksarbetet och hänsyn hade tagits

till de speciella förhållandena i A:s fall genom det av PN medgivna avdraget å 1.478 kr. Enligt TI kunde man dock icke jämställa en personbil med ett jordbruksinventarium. Sålunda hade personbil icke nämnts bland exemplen på jordbruksmaskiner i anv. till 22 § KL. Det medgivna avdraget å 1.458 kr fick därför anses motsvara i jordbruket avdragsgilla transportkostnader med annat fordon, som inbesparats genom bilens användande. Avdrag för "ersättningsanskaffning" kunde under inga omständigheter få åtnjutas i fråga om personbil. — RR fann ej skäl göra annan ändring i KR:s utslag än att avdraget för utbyteskostnaden med hänsyn till omständigheterna i målet bestämdes till 3.000 kr (d. v. s. omkring en fjärdedel av mellanskillnaden). (RR:s utslag den 16/6 1954.)

Anm.: I ytterligare tre mål, avgjorda samma dag, förklarades jordbrukare med gårdar av varierande storlek berättigade till avdrag för viss del av utbyteskostnaden för personbil. I den mån personbil användes i jordbruket är den alltså i avdragshänseende att likställa med andra jordbruksinventarier. Jämför även RR:s utslag den 21/1 1954, denna årgång s. 128.

Brunnsgrävning.

Besvär av hemmansägaren Å. angående inkomsttaxering år 1948. — I samband med inlösningsförrättning enligt ensittarlagen och gränsbestämning konstaterades, att den brunn, som Å. använt, var belägen å annans mark. Sedan ägaren av denna mark avstängt Å. från nyttjande av brunnen, nödgades Å. gräva ny brunn och nya ledningar. Å. förvägrades med 12.849 kr yrkat avdrag för kostnaderna härför, trots att Å. hävdade, att omlägningsarbetena icke ökat fastighetens värde utan endast utgjort åtgärder för bibehållande av vattenledning till fastigheten. (RR:s utslag den 3/9 1954.)

Hyresvärde av villafastighet.

Besvär av rådmannen K. angående inkomsttaxering år 1953. — K. hade uppgivit hyresvärdet för sin villafastighet i Saltsjöbaden, innehållande 7 rum och kök och försedd med moderna bekvämligheter, till 2.376 kr, motsvarande 4 % av taxeringsvärdet, 59.400 kr, varav 45.000 byggnadsvärde. TN följde deklarationen. TN hade nämligen vid "principdiskussion" uttalat att de höjningar av taxeringsvärdena, som i de flesta fall skett vid 1952 års fastighetstaxering, icke i och för sig borde föranleda till motsvarande höjning av hyresvärdena, vilka tidigare beräknats till 5 % av taxeringsvärdena. TI yrkade hos PN, att hyresvärdet måtte höjas till 2.970 kr, motsvarande 5 % av taxeringsvärdet efter den schablon, som efter rekommendation av riksskattenämnden faststälts av PN. PN biföll yrkandet. Med anledning av K:s besvär hos KR framhöll TI, att en genom riksskattenämndens försorg företagen undersökning visat, att hyresbeloppen för enfamiljsvillor, upplåtna mot av respek-

tive hyresnämnder fastställda hyror, exklusive värme, utgjort i genomsnitt 5,5 % av 1952 års taxeringsvärden. De tidigare taxeringsvärdena, som varit för låga, hade lett till att de på grundval av dessa taxeringsvärden beräknade hyresvärdena kommit att understiga ortens hyrespriser. KR: ej ändring i den överklagade taxeringen, enär det med avseende å vad i målet förekommit icke kunde anses, att hyresvärdet för ifrågakvarande bostad understigit det av PN beräknade beloppet. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 9/9 1954.)

Hyresvärde — periodiskt understöd.

Besvär av kontoristen N. angående inkomsttaxering år 1951. — N. hade hyrt ut en mindre fastighet till sina föräldrar för 200 kr. TN uppskattade hyresvärdet å fastigheten till 450 kr och höjde N:s taxering med 250 kr. I besvär bestred N. att hyresvärdet vore så högt som 450 kr. PN och KR ogillade N:s talan. RR fann handlingarna i målet icke giva anledning till antagande, att fastighetens hyresvärde understigit 450 kr, men förklarade N. berättigad till avdrag såsom för periodiskt understöd med skillnaden mellan nämnda hyresvärde och den betingade hyran eller således med 250 kr. (RR:s utslag den 26/8 1954.)

Förmån av fri bostad.

Besvär av direktören B. angående inkomsttaxering år 1950. — B., som var anställd i Fordbolaget, hade för åtskilliga år sedan hyrt en våning om 8 rum vid Strandvägen i Sthlm. Från och med den 1/1 1949 hade hyreskontraktet överförts på bolaget, som betalade hyran 7.718 kr. Genom avtal med bolaget förband sig B. att hålla en viss del av våningen, som om-

fattade de tre vackraste rummen, till bolagets disposition såsom representationslokaler i förekommande fall. B. upptog med hänsyn härtill endast en del av hyran såsom förmån av fri bostad eller 4.380 kr. PN höjde hyresvärdet till det av arbetsgivaren utbetalade beloppet 7.718 kr. Hos KR åberopade B. bl. a. p. 3 andra st. anv. till 32 § KL. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/9 1954.)

Arbetsgivares bidrag till sjukvårdskostnader.

Besvär av ingenjören N. angående inkomsttaxering år 1949. — N., som var 33 år och ogift samt anställd vid en textilfabrik med en lön av omkring 12.000 kr, hade under beskattningsåret legat på sjukhus under 120 dagar och köpt medicin för 291 kr. N. yrkade avdrag för nedsatt skatteförmåga med 1.250 kr, motsvarande utgifterna på grund av sjukdomen. Avdraget vägrades men RR förklarade ett av N. från arbetsgivaren erhållet bidrag å 500 kr för täckande av sjukvårdskostnaderna utgöra icke skattepliktig intäkt enligt 32 § 3 mom. 2 st. KL. (RR:s utslag den 27/8 1954.)

Realisationsvinstberäkning.

Besvär av TI angående systrarna J. för taxeringsåret 1947 påförd skatt för inkomstökning enligt övergångsbestämmelserna till uppborðsförordningen. Vid beräkning av realisationsvinst genom fastighetsförsäljning hade systrarna J. avräknat, utom köpeskillingen vid förvärvet 8.500 kr, bl. a. ett belopp av 5.500 kr, som motsvarade i samband med fastighetens förvärv muntligen överenskommet värde å

underhåll till systrarnas fader för dennes återstående livstid. KR medgav avdrag jämväl för beloppet 5.500 kr. Hos RR framhöll TI, att taxeringsvärdet vid fastighetens förvärv uppgått till 7.500 kr. Eftersom försäljningen då skedde mellan fader och barn, kunde köpeskillingen å 8.500 kr icke anses onormalt låg. Intet tydde på att systerkonen utfäst sig utgiva underhåll till sin åldriga fader oberoende av dennes behov och deras egen förmåga. Åtagande av underhåll i denna omfattning medförde icke för barnen någon ny, icke i lagen redan given förpliktelse. RR biföll TI:s talan och vägrade i enlighet därmed avdrag för beloppet 5.500 kr vid realisationsvinstberäkningen. (RR:s utslag den 10/9 1954.)

Fördyrade levnadskostnader i samband med flyttning.

Besvär av folkskolläraren B. angående inkomsttaxering år 1950. — B., som varit lärare i Karlshamn under vårterminen 1949, tillträdde därefter ny tjänst i Göteborg. Då B. icke omedelbart lyckades skaffa bostad i Göteborg för familjen, nödgades han inkvartera densamma hos släktingar i Landskrona. B. yrkade vid taxeringen avdrag för därigenom fördyrade levnadskostnader med 1.346 kr, därav 975 kr avsåg kost och logi för familjen i Landskrona, 67 kr hyra för magasinering av möbler i Karlshamn samt 304 kr resor mellan Göteborg och Landskrona. TN, PN och KR vägrade hela avdraget. RR medgav avdrag för resorna mellan Göteborg och Landskrona med 300 kr. (RR:s utslag den 18/6 1954.)

Anm.: Jämför denna tidskrift årg. 1953 s. 265 samt 1954 s. 218, liknande fall.